

GENER-MARÇ 2018

ENTREVISTA 4

Pilar Carrasquer: "Cal promoure la transparència en els salaris per poder explicar per què dones i homes no cobrem el mateix"

POLÍTICA SOCIAL 6

Les pensions, un dret, no un privilegi

NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA 8

CCOO aposta per un acord interprofessional de Catalunya que respongui a noves realitats i reivindicacions urgents

OCUPACIÓ 10

Les hores extraordinàries impedeixen la creació de 18.000 llocs de treball a Catalunya

IGUALTAT 16-17

El 8 de Març viu una històrica vaga laboral contra la bretxa salarial, les violències masclistes i els salaris de misèria

DONES 18-19

La discriminació de la dona al mercat de treball es cronifica

Vocabulari en català: 'Dones i món del treball'

SECTOR 22-24

L'acció sindical permet afrontar amb garanties el canvi de model productiu en la indústria del clor

El sector de la neteja perd la paciència i es planta pel seu conveni

TERRITORI 26-29

CCOO signa el Pacte per l'ocupació de Castelldefels

Les xemeneies de la tèrmica del Besòs, patrimoni històric amb molt futur

Sessions d'acollida a nous delegats i delegades de CCOO a Lleida

SOSTENIBILITAT 30

CCOO torna a mostrar la seva defensa de la connexió del tramvia a Barcelona

editorial

Correlacions de forces

Els salaris són una part cada vegada més petita de la riquesa total del país. Ja fa tres anys que augmenten els beneficis empresarials i que l'economia de Catalunya creix per sobre del 3% anual. La desigualtat, en conseqüència, creix. I creix la pobresa, que castiga més a qui ja era més pobre. Les condicions de treball de les dones han retrocedit de manera tan injusta com alarmant. Moltes famílies han subsistit amb les pensions de la gent gran. Ja no donen per a més. També perden poder adquisitiu.

La reforma laboral va escapar la negociació col·lectiva. Alhora, les empreses han fracturat el treball. La meitat de les persones treballa a microempreses, a falses cooperatives, com a autònoms, en treballs temporals o parcials. Això fa molt difícil l'organització sindical, la lluita i que la mateixa lluita doni fruits.

Per això, CCOO està bolcada en la mobilització, en confluència amb moviments que s'articulen fora del centre de treball, aportant-hi la lluita organitzada des dels centres de treball. Sumant forces. Bona part de la societat se sent concernida i les grans manifestacions del 8 de Març i per les pensions han omplert els carrers.

CCOO té el compromís de portar la força acumulada a les meses dels convenis i a la mesa de negociació general amb les patronals catalanes. Hem d'aconseguir increments salarials. La riquesa hi és, i s'ha de repartir, retallant la desigualtat i restablint el valor i la dignitat de tots els treballs.

Ens ha costat molts esforços, però la reforma laboral no ha aconseguit matar la negociació col·lectiva. Sobreviu amb dificultats, però sobreviu. Els sindicats tenim un instrument per recollir la força de la mobilització i transformar-la en millores reals. Ningú no ha creat un instrument millor que la negociació col·lectiva perquè les manifestacions no es quedin en un simple desfogament, ni en un espectacle de masses ni en la complaença d'haver-les fet.

En això consisteix l'ofensiva CCOO: mobilitzar-nos per aconseguir millores reals. ■ **Montse Ros**